

- c) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 2a), która ze wskazanych poniżej decyzji jest decyzją niekorzystną dla gwaranta i powinna być poprzedzona etapem wymiany kontrydiktoryjnej: decyzja organu celnego o zaksięgowaniu należności i powiadomieniu o nich dłużnika celnego czy decyzja o dochodzeniu zapłaty od gwaranta?

⁽¹⁾ Dz.U. 1992, L 302, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 2009, L 324, s. 23.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Minden
(Niemcy) w dniu 7 czerwca 2022 r. – J.B., S.B. i F.B./Bundesrepublik Deutschland**

(Sprawa C-364/22)

(2022/C 340/24)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Minden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: J.B., S.B., F.B.

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 33 ust. 2 lit. d) dyrektywy 2013/32/UE ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on normie prawa krajowego, zgodnie z którą kolejny wniosek o ochronę międzynarodową podlega odrzuceniu jako niedopuszczalny niezależnie od tego, czy zainteresowany wnioskodawca po odrzuceniu wniosku o ochronę międzynarodową i przed złożeniem kolejnego wniosku o ochronę międzynarodową powrócił do swojego kraju pochodzenia?
- 2) Czy odpowiedź na pytanie pierwsze będzie się różnić w zależności od tego, czy zainteresowany wnioskodawca został wydany do swojego kraju pochodzenia, czy też powrócił tam dobrowolnie?
- 3) Czy art. 33 ust. 2 lit. d) dyrektywy 2013/32/UE należy interpretować w ten sposób, że zakazuje on państwu członkowskiemu odrzucenia kolejnego wniosku o ochronę międzynarodową jako niedopuszczalnego w sytuacji, gdy wprowadzie wraz z decyzją w przedmiocie wcześniejszego wniosku nie orzeczono o przyznaniu statusu ochrony uzupełniającej, jednakże zbadano przesłanki zakazów wydalenia z kraju i badanie to ma porównywalny zakres przedmiotowy z badaniem dotyczącym przyznania statusu ochrony uzupełniającej?
- 4) Czy badanie przesłanek zakazów wydalenia z kraju i badanie dotyczące przyznania statusu ochrony uzupełniającej są porównywalne, jeżeli przy badaniu przesłanek zakazów wydalenia z kraju należało kumulatywnie zbadać, czy zainteresowanemu wnioskodawcy w kraju, do którego miałby zostać wydany, grozi:
 - a) konkretne niebezpieczeństwo tortur bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania,
 - b) skazania na karę śmierci lub jej wykonania,
 - c) naruszenie Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (Europejskiej Konwencji Praw Człowieka – EKPCz) lub
 - d) istotne konkretne zagrożenie zdrowia, życia lub wolności
lub zainteresowany wnioskodawca
 - e) jako członek ludności cywilnej jest narażony na istotne indywidualne niebezpieczeństwo dla zdrowia lub życia w związku z międzynarodowym lub wewnętrznym konfliktem zbrojnym?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (Dz.U. L 180, s. 60).